

Het goede leven: Gedenken

Meditatie november 2020

Ds. Sara Dondorp

In de maand november herdenken wij de mensen die ons in het afgelopen jaar zijn ontvallen. Veel verpleeghuizen of instellingen doen dat rond 2 november, op Allerzielen. In de tiende eeuw is deze gedenkdag door abt Odilo van Cluny ingesteld als gedenkdag voor alle gestorven kloosterbroeders. Later nam de paus deze gedenkdag over voor alle gestorven gelovigen en nog later werd het ook buiten religieuze kringen een gedenkdag voor alle overleden dierbaren.

In de Ledevaertkerk gedenken we degenen die ons het afgelopen jaar zijn ontvallen op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Voordat we de jaarkring afsluiten en met de verwachting van de komst van de Vrededorst beginnen aan een nieuw kerkelijk jaar, willen we nog één keer de namen noemen van onze dierbaren. Namen die we in ons hart dragen, namen die we aan de Eeuwige opdragen, in de verwachting dat ze daar voor eeuwig geborgen zullen zijn. Dat klinkt misschien zwaar, maar volgens mij hoeft het niet zwaar te zijn. Wij leven met de mensen die ons zijn voorgegaan (en in het vooruitzicht van de mensen die na ons zullen komen: onze kinderen, onze kleinkinderen) samen onder de hoede van de Eeuwige.

Nu, in tijden van Corona, is het vaak extra moeilijk om geliefden los te laten, omdat we dat niet meer kunnen doen in een grote kring van getrouwen. We zijn aangewezen op andere - meestal digitale - vormen en rituelen. Dan is het des te meer van belang om troost te vinden. Bijvoorbeeld in gedichten. Dichteres Fum van der Ham verbindt de dood met de doop en met Gods eeuwige liefde. Bij verdriet en verlies is de liefde van de Eeuwige een houvast.

Wij allemaal, wij mensen
vragen zo vaak om toekomst,
om een behouden aankomst,
een veilige haven,
een vredige stad
en eindelijk, eindelijk eens:
de stad van vrede, uw hemel
die naar de aarde zal komen.

Maar nu en later
en uiteindelijk
neemt U ons mee
om te zien, waar het water
aanving te stromen;
waar de loop van ons leven
begonnen is;
hoe breed en hoe diep
het water is van de doodsrivier;
waar het water vandaan kwam
waarin wij werden gedoopt -

Water waarin wij
niet verdrinken.
Water tegen de dood.
Water dat voedt en beweegt;

Begin van uw schepping, o God,
bron van uw liefde
en van ons leven in eeuwigheid.

Fum van den Ham in: Vogel van de laatste troost, gebeden voor iedereen, Uitgeverij Kok Kampen, 1995.